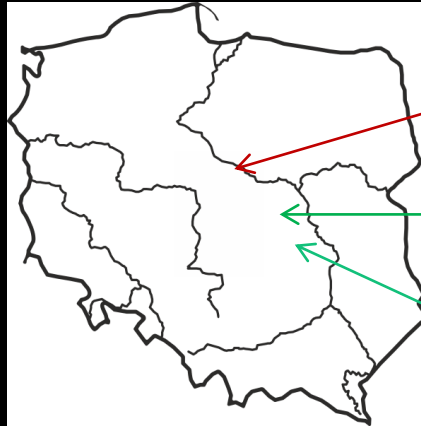

Czerwiec 1976

Jest to określenie , nadane fali strajków obywateli polskich wywołanych znacznymi podwyżkami cen produktów. Punktem zapalnym zamieszek było przemówienie premiera **Piotra Jaroszewicza**, oraz ogłoszenie podwyżek 24 czerwca, przez rząd **Edwarda Gierka**. 25 czerwca strajk rozpoczęło 97 zakładów. Przez następne pięć dni zamieszki rozprzestrzeniły się po całym kraju.

Edward Gierka i Piotr Jaroszewicz

Największe strajki miały miejsce w:

Płocku

Ursusie

i Radomiu

Zamieszki rozwinęły się najbardziej w Radomiu. Strajk objął wszystkie zakłady państwowe. Lokalne władze wprowadziły stan wyjątkowy i zamknęły tymczasowo wszystkie zakłady. Na ulice wyszło kilkadziesiąt obywateli. Splądrowano ponad sto sklepów. Podpalony został Budynek KW PZPR. Miasto szybko zostało spacyfikowane przez liczne oddziały ZOMO. Radom został pogrążony w dymie, gazie łzawiącym i chaosie. Torturowano i katowano aresztowanych robotników. Mimo to władze publikowały kolejne propagandowe oświadczenia i wystąpienia, w których strajkujących nazywano chuliganami i wicherzycielami, a strajki określano jako pojedyncze, niewielkie występkę.

Łącznie w strajku uczestniczyło 80 tysięcy robotników ze 120 zakładów w całym kraju. Rząd PRL oczywiście wycofał podwyżki.

Gdy protesty ucichły, **wprowadzone zostały kartki na cukier**. Powstał również Komitet Obrony Robotników i Ruch Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Od razu po wybuchu zamieszek, podwyżki zostały odwołane.

Dawna siedziba komitetu wojewódzkiego PZPR w Radomiu, zdobyta przez manifestantów.

Źródła

Instytut Pamięci Narodowej

<https://polskiemiesiace.ipn.gov.pl/>

Wikipedia

https://pl.wikipedia.org/wiki/Czerwiec_1976

Mikołaj Górnikiewicz